

ἐμβαίνει τὸ ἵερὸν δοτοῦν, κτλ. 4) Τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς, χοῦβτα, καὶ τὸ κοῖλον τοῦ ποδός. 5) Εἶδος μέτρου τῶν ὑγρῶν, ἢ καὶ ἔηρῶν σωμάτων, ὅπερ, τριβλίον, καὶ, ἡμίεξοτον· σχεδὸν $\frac{1}{2}$ οὐγγίας βάρους περιλαμβάνει. 6) „Χαλκόδεται κοτύλαι“ Αἰσχυλ. = κύμβαλα. 7) = κοτύλων. Διον. Ἀλιχ.

Таia рѣчъ *котулы* и пройзводна та отъ неїж *Κότυλος* е важна за по-общирно разяснение и разложение, зашто то е съхранено земеописно място и до днѣсъ съ това исто значение, начинающто отъ Хиндистанъ, и видимо въ Малж Азиј, въ Фригиј близо при Троадж, въ Еввиј, въ Аркадиј, въ Пелопонесъ и въ Старж-Планинж въ Българиј, кое показва чртж тѣ направления коиже е слѣдовалъ той народъ, кому принадлѣжи таia рѣчъ, въ приселение то си отъ Хиндистана.

Нека убо започниме отъ Хиндистанъ.

Не далѣко отъ Делхи, нахожда ся място укреплено отъ стары времена съ крѣости и съ желѣзны врата, кое носи на тамошни юзыци название *Котилла* и тѣлкува ся отъ туземцеъ: *укреплено обиталиште*, т. е. обкрѣжено отъ всѣкож стрѣнж съ стѣни отъ горы и съ стѣни ражкоторовни и врата. Това място е подправилъ Шахъ Ферузи въ 1220 год. *)

Грѣцки тѣ рѣчници, какъ то видиме, тѣлкуважть рѣчъ тѣ *котулы*=всѣко трапчivo, изкопано, вдадено на вѣтре място; послѣ всѣкъ издѣланъ съсѣдъ, кату чаша, кутле и проч.; послѣ имѧть и *χαλκόδεται κοτύλαι* [въ Ђесхила], кое е исто съ нашее: *мъдни котлы* и друг.; пройзведены тѣ же рѣчи отъ *котулы* се въ това значение тѣлкуважть, какъ то *κοτυλώδης*=ископано или обкрѣжено място и друг., што то явно ся види значение то на рѣчъ тѣ *Котилла*, какъ то го тѣлкуважть на свои си юзыци Индийци тѣ.

Нѣ важно то е чи таia рѣчъ ся съхринала въ значение то *котловое* или обкрѣжено място по нѣкои си горы въ Малж Азиј, въ Фригиј, въ Еввиј, въ Пелопонесъ и въ Старж-Планинж.

Нека видиме сега таиже истѣ рѣчъ какъ е съхранена въ Българиј и нека ѹкъ разложиме и разясниме.

Подъ имѧнемъ *Котилъ* [по турски казанъ] познато е днѣсъ въ Българиј село то или малки градецъ, заселеное между высокы дървокытни плаини, имѣюща всѣка отъ тѣхъ свое отъ стары времена собственно имя, данено имъ отъ разны случивши ся тамо събытия или же и по само то имъ положение. Мѣстоположение то на кое то ся нахожда днѣшний *Котилъ* е лжговито, и на около му сѫ расположени и други по-малки рѣтишта, дѣлове и могили. То мѣстоположение е въ срѣдь грыдж тѣ на Старж-Планинж,

*) Виши начертано това исто укрепление въ книжъ: Нѣрави, обычай и памятники всѣхъ народовъ земнаго Шара; Индустанъ, заганский полуостровъ; стрѣна 354, изданіе Москва 1846.